

„Cultura e puterea popoarelor”

BANCHETUL

REVISTA FUNDAȚIEI CULTURALE „ION D. SÎRBU” PETROȘANI

APARE SUB EGIDA UNIUNII SCRITORILOR DIN ROMÂNIA

Anul VI, nr. 70-71-72 (octombrie-noiembrie-decembrie), 2021

„Trecătorule, nu mă judeca după cele ce le-am făcut, ci după cele ce le-am refuzat a le face!”

Ionuț CARAGEA

CEASORNICARUL FĂRĂ MĂINI

Icoană de ceață

trec prin deșertul amintirilor mele
ca un călător însetat de iubire
ah, de-aș putea să conving
carnea că nu e carne
timpul că nu e timp

de-aș putea să trec
prin fereastra inimii mele
pentru a culege împlinitele vise
din retrăițele vieți

dar fereastra aceasta se deschide
și se închide prea repede
prin ea poate trece
doar imaginația mea

și uite așa mă trezesc
privind cerul
prea mulți nori
între mine și tine
Dumnezeule
prea multe păsări de pradă

îmi voi scoate inima din piept
o voi storce de sânge
așa cum se storce un burete
și voi șterge totul
să rămână doar cerul senin
și raza care să mă mângâie
dimineața

trec prin poemele mele
ca o umbră ce-și caută trupul
tot ce-am scris
este doar o icoană de ceață
la care se roagă
ultima lacrimă

Poemul viselor mele

poemul, proaspăt sosit
din visele mele
mi-a spus: bună dimineața!

iarba a răs
cearcănele au devenit curcubeie
în inimă s-a strecurat universul

sângele și-a strigat adevărul
unei flori

iată și oamenii
dornici să bea
din fântâna cuvintelor
iată și cerul
cu corăbii de nori
urmărind soarele
iată și arborii
înaripând cântece
iată și lacrima iubindu-se
cu bobul de rouă
iată și aerul
intrând în plămâni
cu tot alaiul lui de miresme
iată și pietrele
silabisind numele creatorului

e fiecare clipă un miracol
e fiecare atingere un destin
e fiecare umbră
o poveste cu final fericit
e fiecare pleoapă
o cascadă de fericire

poemul, proaspăt sosit
din visele mele
mi-a spus: bună dimineața!

râul s-a scuturat
de șoaptele nopții
munții au căzut în genunchi
marea a trimis un val
înainte ca timpul
să știe că-i timp
fereastra nemuririi
s-a deschis

bună dimineața,
poem al viselor mele!

Neant nelocuibil

azi sunt doar un cer fără stele
un copac fără rădăcini
un munte fără pădure
un soare gol
o mare moartă

o inimă în paragină
 o amintire în zgarda neobositului sânge
 o toamnă părăsită de cântece
 o piatră fără stăpân
 un neant nelocuibil
 o vioară cu corzile rupte
 un ceasornicar fără mâini
 un dor ascuns în buzunarul tăcerii
 o negare a propriei profeții
 o nostalgie a haosului
 un periplu pe oceanele singurătății
 o speranță cu ambele aripi rănite
 un monument acoperit de iedera utopiei
 o metaforă ucisă de soldați de carton
 un trist eșafod la răspântia umbrelor
 un alfabet al vertebrelor
 un schelet care-și numără oasele
 fără să se îmbogățească

nu căuta să mă locuiești
 respectă-mi pustiul
 respectă-mi dreptul
 la non existență

cândva
 vei înțelege de ce
 vei înțelege

Noul Sisif

sub pietre nu crește nimic
 doar sufletul meu a crescut
 sub o stâncă
 pe care acum o împinge
 pe dealul inimii
 către Dumnezeu
 cu speranța zidirii
 noului paradis

o împinge
 dar stâncă se rostogolește
 la vale

pesemne
 trebuie s-o sculpez cu un poem
 să scot din ea
 crucea

Unde